EUGEN D. POPIN
ANONIMUS MAGNUS

Colecția *Poesis*

Pe coperta I:
ARCHE POPIN din Paris. Acuarelă.
(anonim din secolul al XIX-lea)

© EUGEN D. POPIN şi EDITURA ANTHROPOS,
TIMIŞOARA, 2005
All rights reserved
SC ANTHROPOS SRL
GENERAL MANAGER: LUCIAN ALEXIU
TIMIŞOARA
ROMÂNIA

Toate drepturile pentru actuala ediție în limba română
aparțin autorului şi Editurii Anthropos.
Reproducerea neautorizată a textului,
pe orice fel de suport tehnic,
se pedepseşte conform legii.

ISBN 973-7985-02-8

Printed in Romania
EUGEN D. POPIN

ANONIMUS MAGNUS

Poeme

ANTHROPOS

pentru mama şi Barbara

ANONIMUS MAGNUS

se dedică d-lui Prof. Dr. Höfling
şi d-lui Oberarzt Dr. Overbeck

...cândva
adormit la umbra florilor de tei
am visat
un bărbat
care-n căuşul palmelor întins către mine
îmi cere(-a) apă

binecuvântate
clipele (acelea)
şi zborul lui (frânt)
au rămas la porțile lumii...

1.

coborât în somn
păream îngerul
aşteptând harul luminii

doar umbra pruncului
bulversând universul
plutea peste cruce şi peste lume

uitate
zorile vegheau răsăritul
şi râul
şi megapolisul trezit iarăşi la viață

2.

apoi
doar el
trupul
a fost cel care
va fi vegheat divinul
rugându-se în limba lui ancestrală

de jur împrejuru-mi
câteva ființe ocroteau tăcute harul său

3.

într-un târziu
rămas singur
ghemuit în răni
şi-n setea mea de zbor

pulsam iarăşi deodată cu universul
rătăcind în vălurirea luminii

4.

în semiobscuritatea odăii
gândul cutreiera trecerea
iar prin zâmbetul meu amar curgea incolorul

drumul nostru
străbătea marele labirint

5.

dincolo (de cazne)
mijea
viața aceea încă neviață
şi palida sclipire a lumii

fără să o bănuiască
“Anonimus Magnus”
îşi (re)căpătase aripile şi zborul

6.

îngenunchiat
mi-am simțit buzele arse
sorbind apă neîncepută
şi nesațul lui “a fi”

mă cufundam setos
în pământesc şi căldură

7.

într-un târziu
lacrima
şi un geamăt abia auzit
m-au însoțit până-n pragul răsăritului

raze calde mi-au mângâiat chipul
trezindu-mă ca şi pe prunci

...două umbre –
un bărbat şi un prunc –
intrau firesc în măreția zilei...

...cerul
era azuriu şi nesfârşit de limpede...

München, ianuarie 2002

INIMA MEA PETICITĂ

străbătusem o jumătate de secol
risipind candoare
şi înmulțind păcatele lumii

am mers apoi mai departe
crezând
că toate-şi au vremea lor

la inventar
mi-a(m) pus în cârcă
o grămăjoară frumuşică

păr alb(it)
spinare încovoiată
o inimă peticită

şi încă vreo câteva
nimicuri –
neimportante –

TULBURÂND TĂCEREA

ca şi o prințesă barbară
dai buzna în gândul meu
şi-n visul meu
tulburând tăcerea
şi căutarea
şi ziua abia mijind

POEMELE TALE

1.

înainte ca trecutul tău
să-mi fagociteze ingenuitatea
purtam portretul tău în locul eurocardului
(gest pueril şi bizar
nu-l regret însă
şi-l păstrez în reliquariul personal)

2.

în vreme ce alergam de-a lungul autostrăzii
singur
cu T-shirtul zdrențuit
şi transpirat
mi-am pus întrebarea
«la ce(-i) bun(ă) iubirea»

(nu-i aşa
asemenea cataclisme spontane
merită totuşi arhivate)

3.

mă minunez de biata mea țeastă
unde toate stau laolaltă
ca-ntr-o fortăreață

iar când e noapte
şi câte unele nu-şi mai află locul
dau buzna pe ziduri
şi aruncă cu pietre

(de când mi-ai făcut cadou
un pogon de linişte
am în fiece dimineață
pietre proaspete la micul dejun

iar în timp ce unii plescăie
savurând omleta cu dulceață de zmeură
şi maldărul de cancanuri
eu stau şi mă întreb
ce poate fi mai tâmp
decât senzația că nu-ți lipseşte nimic)

4.

atât a mai rămas din castelele noastre
ziduri
trepte căzute
salonul
unde clepsidra atârnă de păianjeni
tencuieli scorojite
în care crepusculul îşi închide nostalgia

(impresionant de mult)

5.

ție
ți s-a făcut deodată
dor de ducă
şi dor de lume
şi dor de scotocit în răni
şi dor de nebunie

o Doamne
iar mie
mi-e dor de tine
şi dor s-adorm pe sânul tău

(dar ție
de toate astea nu-ți pasă
şi pleci
ca-ntr-un roman de-un leu jumate)

6.

cu siguranță
ai revăzut amurgul
coborând lin
peste parcul englezesc
şi splendoarea cerului
plutind peste lac

(ți-aduci aminte
cândva am avut spontana idee
să arunc falusul statuii la rațe)

Regensburg, 1995

7.

n-ai mai venit
ca-n vremuri de demult
să punem rouă-n flori
şi-n dimineți sărutul

n-ai mai venit
să punem peste lume
albastrul
şi seninul şi zborul

n-ai mai venit
când soarele apune
s-adăpostim lumina
în cuibul nostru de iubire

(mi-ai dat doar de-nțeles
că-s prea romantic
şi-s prea sărac)

ŞI MAI APOI

1.

mai apoi

poate doar o piesă de teatru
prost jucată
greţos de prost jucată

(aşa e
altceva
nu mai era de unde
şi nici de ce)

2.

şi reproşuri

printre care rătăcesc adesea
gânduri
şi vântul
şi şobolani flămânzi

CÂNTECUL LEBEDEI

între noi
n-a mai fost nimic
nici iubire
nici sex
doar priviri piezişe
şi tot soiul de şicane

(un final perfect şi fără cusur)

AI ÎNVINS

indiferentă
ai privit autostrada
ducându-mă departe de tine

mai apoi
ai lăsat tăcerea
să curgă în voie

iar în cele din urmă
m-ai ignorat
jubilând

IUBIRE(A TA) TELEFONICĂ

zac
precum un cadavru viu
în salonul de terapie intensivă

marea ta iubire
se informează
despre starea pacientului (d.e.p.)

“este
încă în viață
totul a decurs bine – foarte bine”

desigur că simt
sprijinul tău
telefonic

ÎNTÎMPLĂRI CONJUGATE

1.

după care
ai posedat şi faimosul certificat de căsătorie

fițuica
n-a ținut însă nici de ploaie şi nici de frig

2.

seara
după ce iroseai aproape un ceas în baie

rămâneau
doar vreo câteva minute

să ne mirăm
cât de repede se face noapte

3.

copiii
au răsărit tam-nisam unul după altul

după ce mi-ai dat papucii
i-ai procopsit cu un mulatru – student la pensie alimentară

MAIESTUOS DIMINEAȚA

cețoasă
dimineața
traversa maiestuos Alpii

învăluit în iubire
şi-n starea de grație
pulverizam sute de kilometri

în preajma-ți
bucuria
se-mpleteşte mlădios cu lumina

DESPRE SCRIEREA POEMULUI

cuvintele
nu mai sunt litere

iar literele nu mai sunt semne

totu-i (doar) plutire

şi zbor

FÂLFÂITUL EŞARFEI

în vreme ce încercam
să scap din visul
în care mă rătăcisem

tu (-mi)
savurai decepția
şi angoasa
şi frământările-mi

ori de câte ori
încercam să deschid ochii
îmi strecurai între gânduri
iluzii şi fâlfâitul eşarfei care-ți acoperea sânii

DECEMBRIE

mă inviți să petrecem Crăciunul împreună

(şi) cu toate că eu
nu eram pe lista ta cu dorințe pentru Moş Crăciun
am primit
totuşi
biscuiții tăi preferați

TU

tu nu citeşti poezie

pentru tine poemele şi copiii

sunt o investiție nerentabilă

PIETATE

la slujba din noaptea de Crăciun

ne-am rugat dinaintea icoanelor împreună

fără nici un folos însă

SEARĂ DE MARTIE

decepție
scârbă
resemnare

după toate cele
urma invariabil
doar parada viermelui

POEME PRE- ŞI POSTDECEMBRISTE

1.

mă târăsc până la marginea întunericului
şi respir aerul tare care vine de dincolo

din păcate
totul nu-i decât onirica reanimare a iepurelui

Timişoara,1985

2.

am tăcut

însângerându-mă

sufocând cuvinte

prefăcându-le-n pietre

Timişoara,1986

3.

nu pot să vorbesc
sunt prea laş

nu pot să tac
sunt prea laş

Timişoara,1968 – Hofheim, 2005

4.

doar ei au fost generoşi
şi ploaia
care a binecuvântat caldarâmul
stropit cu sângele lor

noi
respirăm
privim
vorbim

mai suntem
încă
aici

Timişoara, 1989-1990

5.

am uitat să fim umili
nu ne mai umilim
umilințele sunt ieri

nu mai vrem
să fim ieri

(astăzi
e din păcate
ieri-ul de mâine)

Timişoara 1990-2004

6.
(lloyd)

mirosul fraged al ierbii
şi-al florilor de măr
se rătăcise în palatul curvelor
unde pute-a urină şi bere

uscătorul de mâini
de la pişoarul de lux
bolboroseşte
deodată cu un beţiv
şi-un (fost) maior de miliție

Timişoara, mai 2004

APREHENSIUNE

imaginea celor două țevi de încălzire

ruginite şi reci –

se proiectează amenințător pe tâmpla de gheață

a zăpezii

Timişoara,1986 – Hofheim, 2004

AMURG

amurgul
se ferecase dincolo de coline

aşteptarea
îl urma despovărată

ţărâna
aluneca încet către rădăcini
acoperind urmele stingerii

în culcuşu-i de piatră
logosul triumfător
trebuie să ne-ngăduie
alăturea de lucruri

Timişoara,1986 - Hofheim, 2004

ÎNVINS

memoriei lui Ion Caraion

învins

dar unde

şi când

şi-n care viață

şi-n care moarte

învingătorule

ce te ascunzi în ochi albaştri de duminici

Timişoara, 1990 – Hofheim, 2004

DEPARTELE TĂU

*poetului (celui care a fost *) Ion Caraion*

se megafonează
că nu mai exişti

mă cufund în tăcere
şi-ndur asemenea focului stins

ei
vor să te-alunge pe-o mare pustie

dar acum
acum departele tău nu mai poate muri

e geamăn cu zborul şi razele serii

Timişoara, 1986 – Hofheim, 2004

____
**chiar dacă pentru unii şi altceva decât poet* – n.n.

CUVÂNTUL CUVINTELOR

noi

cei de-adineaori

nu mai suntem

doar el

poemul –

cuvânt al cuvintelor

Timişoara,1986 – Hofheim, 2004

ANOTIMPURI ŞI VOLUPTĂȚI

1.

nu fi mâhnit
prea blânde Elizeu
iar cel mai bine-ar fi
să nu mai crezi în tot ce-auzi

căci
fără-a noastră ştire
de curve-i plină lumea

2.

pe drumul tău înspre Corint
ascultă doar de gând
de gândul blând
ce-ți vine-n minte
strălucinând sfios ispitele nebune

3.

lasă-ți mâhnirea să preacurvească
şi să se spurce cu lumea
s-o “muşte neclipind din gene”
iară trufia şi-ngânfarea
să calce fără milă în picioare

4.

odată ajuns
adună pioşenie
şi rouă
şi pune-le în dar
pe razele ce vestesc zorile

PLUTIRE DE ÎNGER

pentru Bärbi

tristețea
coboară tăcută
în plutirea ei de înger

PRADA VULTURULUI

furtuna se liniştise
iar zgomotul asurzitor al eternității
se retrăsese în spatele cortinei

precum prada inocentă a vulturului
hrăneam peisajul cu propria mea respirație

SIMFONIE DE MAI

pentru Barbara

stinghere
razele nopții
se arcuiau
peste trupurile noastre incandescente

mai, 2003

DONT TOUCH ME

tăcerea ta
o pun lângă tăcerea mea

şi mai apoi
plecăm amândoi

TOAMNA LA VENEȚIA

ca de obicei
toamna a descins punctual
cu toate geamantanele
şi lăzile de voiaj
poşetele şi pălăriile
puse cu grijă
unele peste altele

aşadar
nu mai puteam corecta nimic
retuşa nimic
anula nimic

descumpănit
am acceptat singura alternativă
rămasă la libera mea alegere
şi am pornit-o
de-a lungul malului
încercând
să ne regăsesc pe nesfârşitul mării

dar briza
aducea din larg
doar miros de alge
şi clipocit de vâsle

JURNALUL LUI JONATHAN
(imagini paralele)

1.

uneori
nu te mai pot suporta –
atunci eşti acru
şi scârbos
şi împuțit

2.

tu
eşti acela
care trebuie să creadă
fără să pună întrebări
fără să pună totul sub semnul întrebării

3.

n-am înțeles încă
ce-ai voit
în ziua în care m-ai vizitat pe neaşteptate –

ai vrut să-ți dovedeşti ție cine eşti
sau să-mi explici mie cine sunt

4.

sigur că prezența ta
a reuşit să-mi zgâlțâie slăbiciunea
păcat însă
că totul a fost doar
un non sens

FĂRĂ PUDRĂ ŞI MAKE-UP

da Johanna
chiar şi dacă-mi pare nespus de rău
acum s-a terminat
irevocabil

sigur
totul va rămâne veşnic şi idilic ...
chiar şi dacă maestrul Shakespeare
a închis de mult ...

dar eu n-am fost
nici foc
si nici vânt
pentru tine

...!

OBSCENITĂȚI NEVINOVATE

ei şi ...

de luni dimineața
până duminică seara
mi-am umplut cotidianul
cu nimic
de fapt cu vid
pardon –
mai exact spus –
cu obscenități nevinovate ...

...bineînțeles
că asta n-o ştie nimeni -
nici măcar tu Jonathan
n-ai vrut să şti
ce excremente au rămas în urmă

LITERELE

într-o seară
am fost agresat ...

doar verbal
de fapt
n-a fost nimic neobişnuit

... şi fără să vreau
am fost expediat
împreună cu (pasămite)
literele mele
într-o oră sterilă

DIMINEAȚA ŞI ȚĂRMUL

în zori
te-am mângâiat
şi te-am sărutat în taină
apoi am plecat
strecurându-mă neauzit printre umbre
lăsându-ți în dar
dimineața şi țărmul

DEVORAT DE TRECUT

captiv
cauți neîncetat
ieşirea din labirint

ezitând să parcurgi
mai întâi
drumul spre tine

CUPRINS

Anonimus Magnus
Inima mea peticită
Tulburând tăcerea
Poemele tale
Şi mai apoi
Cântecul lebedei
Ai învins
Iubire(a ta) telefonică
Întâmplări conjugate
Maiestuos
Despre scrierea poemului
Fâlfâitul eşarfei
Decembrie
Tu
Pietate
Seară de martie
Dont touch me
Poeme pre- şi postdecembriste
Aprehensiune
Amurg
Învins
Departele tău
Cuvântul cuvintelor
Anotimpuri şi voluptăți

Plutire de înger
Prada vulturului
Simfonie de mai
Dont touch me
Toamna la Veneția
Jurnalul lui Jonathan
Fără pudră şi make-up
Obscenități nevinovate
Literele
Dimineața şi țărmul
Devorat de trecut

DE ACELAŞI AUTOR :

Navigații. Poeme, Editura “Litera“, Bucureşti 1985
Constelația gemenilor. Poeme, Editura “Facla”, Timişoara 1988
Coiful de ceară, Editura “Hestia”, Timişoara 1992
Living-room cu scară interioară/ Living-room mit Innentreppe, ediție bilingvă româno-germană, Editura “Hestia”, Timişoara 1996
September auf der Ponte Rialto ("Septembrie pe Ponte Rialto"). Poeme (în limba germană). Colectia Archenoach, Editura R. Bărbulescu, München 2000
Il silenzio grida ("Liniştea strigă"). Poeme (în limba italiană). Editura “Il Leggio”, Veneția-Chioggia 2001
Grammatik der Vergangenheit ("Gramatica trecutului"). Poeme (în limba germană). Editura Anthropos, Timişoara 2003
Anonimus Magnus. Poeme. Editura Anthropos, Timişoara 2005
*** *Cuptorul de piatră*. Antologie de poezie bavareză. Traducere, prefață şi note de Eugen D. Popin. Editura Hestia, Timişoara 2005

Dat la cules: 15.03.2005
Apărut: 2005
Tiparul executat la S.C. ARBEIT S.R.L.
Str. Pestalozzi 22
TIMIŞOARA